

Rejchartice

Kraj: Olomoucký

Správní obvod: Šumperk

Nadmořská výška: 493 m n. m.

Počet obyvatel: 182

Adresa URL: www.rejchartice.cz

Okres: Šumperk

GPS souřadnice: 50.028252N, 16.977915E

První pís. zmínka: 1350 (672 let)

PSČ: 787 01

Historie obce Rejchartice

První písemná zmínka pochází z roku 1350 v souvislosti s původním kostelem. Obec patřila od počátku 17. století k bludovskému panství. Po roce 1848 byla začleněna do šumperského okresu. Chráněnou památkou je barokní kostel sv. Michala z roku 1770 se starším jádrem a areálem hřbitova. Stará pověst o Rejcharticích říká, že na Zámeckém vrchu, Schlosberku, který se vypíná naproti bývalého horního mlýna, byla v dávných dobách postavena tvrz, nebo alespoň hospodářský dvorec obehnaný valem. Postavit jej měl zakladatel obce, jakýsi zeman jménem Richard. V latině tedy byla podle něj obec nazvána Riccardi villa. Dnes však již na Zámeckém vrchu není po stavbě ani památky, zřejmě byla vyvrácena za některé z četných válek, které prošly krajem, případně vyhořela neopatrností svých obyvatel, přičemž upadla v zapomnění. Richard z Rejchartic, jak lze nazvat mystického praotce dnešních obyvatel vesnice, povolal do úžlabiny Rejchartického potoka kolonisty. Odkud přišli, není známo. Patrně šlo však hlavně o Němce. Rejchartice měly dědičnou rychtu, dnešní č. p. 49. O stáří současné rychty mimochodem svědčí i v roce 1953 nalezená sgrafita. Ta jsou typickou ozdobou renesančních staveb, jak dokazuje například nedaleký zámek ve Velkých Losinách i další stavby.

Již v polovině 14. století byly Rejchartice zámožnější vsí s větším počtem trvale usedlých obyvatel, živících se většinou zemědělstvím. Vzhledem k blízké obchodní cestě do Slezska není vyloučeno, že Rejchartičtí patřili také k převozníkům zboží přes horská sedla, přičemž na zpáteční cestě vždy dováželi zboží ze Slezska. Přechod těchto hor byl mnohem složitější než v dnešní době. Zpevněné cesty prakticky neexistovaly a převozníci tak jezdili přes Jeseníky i Rychlebské hory po stezkách jen trochu upravených pro vozy. V zimních měsících byla cesta prakticky nesjízdná a pokud se již kupec vydal do hor, potřeboval minimálně velmi dobrého průvodce. Ti se rekrutovali z místních sedláků, kteří cestu dobře znali a jejich služby tak byly neocenitelné.

Od roku 1550 v Rejcharticích převládala, stejně v jako širokém okolí, kalvínská vyznání, a tak i v místním kostele vládl protestantský pastor. Po zákazu jiného vyznání než katolického, po bitvě na Bílé hoře roku 1620, byla rejchartická fara zrušena a kostel přifařen do Kopřivné. Náboženský fond obnovil lokálii až v roce 1784.

Někdy před rokem 1567 byla v horách západně od Rejchartic založena osada Osikov. Po roce 1848 byly Rejchartice i Osikov připojeny k politickému a soudnímu okresu Šumperk, po roce 1976 k Rapotínu a od roku 1990 jsou opět samostatnou obcí.

Rejchartice byly vždy zemědělskou osadou, což dokazuje i stará obecní pečeť s radlicí, krojidlou a dvěma

koly v pečetním poli. Tvůrce návrhů nových obecních symbolů Rejchartic převzal z obecní pečeti znamení radlice, kterou upravil a následně doplnil několika novými figurami. Zatímco plamenný meč a váhy jsou atributy patrona rejchartického kostela sv. Michala, černé lví tlapy s červenou zbrojí a barevně upravená panská koruna představují narážku na erb dlouhodobých feudálních majitelů osady, bludovských pánů a pozdějších hrabat z Žerotína. Z návrhů znaku vychází i zjednodušené návrhy praporu obce, vytvořené v souladu se zásadami a zvyklostmi současné české vexikologické tvorby.

